

Мина веселостъ, белгрификостъ, безобидни жъни глуми —
Щастие сърдца чо пълни въ охолни избликва думи.

А подг масаја азъ стъпамъ какъ ме жа заситиѣя леко...
Верь одавна поучоуъ е. Лесно мисеуъ на далекъ

Молкомъ оумина, занѣзе. Торхаѣ въ нежорѣливо
Бързѣтъ конѣ и мотри коницима съхливо.

Стѣнко сבותомъ. Стѣни думи. „Кали це се видимъ скоро?
Щеговиѣ азъ отъвръщамъ: „Въ други денъ? Сѣдѣ въкъ, исторо!“

И конѣстъ прѣиваѣ... Плахо жѣмъ звѣздици на небеѣ
Трепкаѣ, гаенаѣ. А копаѣ глухо рѣиѣ нѣкъ понеѣ.

Нѣгѣтъ жѣиѣкъ на далекъ се видѣте нѣска сѣрѣѣ,
А до нѣѣ друга, жѣрѣѣ... Мѣиѣкъ духъ ѣрѣѣкъ нѣ маѣ —

Тамъ, прѣѣ дѣстѣвѣиѣѣ, погледа ми разлиѣѣѣ
Какъ крипаѣ водѣиѣиѣ, коуѣиѣ въѣрѣѣ чо разѣѣѣѣ,

А Махаѣ, стѣамъ да прѣдуѣѣѣ нѣѣѣѣ: „Лека коуѣ, поѣѣѣ!
Пѣѣѣ коѣѣѣ жѣ дѣѣѣѣѣѣ — нѣѣѣ нѣѣѣѣ да жѣ сѣѣѣѣ.“

